

لقب

لقب به اسم قرار داده شده به عنوان موضوع **حکم شرعی** اطلاق می‌شود.

فهرست مندرجات

- ۱ - تعریف
- ۱.۱ - نکته
- ۲ - عناوین مرتبط
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

تعریف

لقب، در اصطلاح **علمای اصول** به معنای هر اسمی است که موضوع **حکم** قرار می‌گیرد، چه اسم **مشتق** باشد و چه اسم **جامد**، مانند: «الفقیر» در جمله «اطعم الفقیر». و در اصطلاح **علمای نحو**، مقابل اسم و **کنیه** بوده و به معنای هر اسمی است که مشعر به **مدح** و یا **ذم** می‌باشد، مانند: محمود (پسندیده) و **سقّاح** (خون ریز). [۱] [۲] [۳]

← نکته

لقب اصولی شامل اسم و کنیه و لقب در اصطلاح نحوی‌ها می‌گردد. [۴] [۵]

عناوین مرتبط

مفهوم لقب.

پانویس

- ↑ اصول الفقه، مطهر، محمد رضا، ج ۱، ص ۱۳۰.
- ↑ انوار الاصول، مکارم شیرازی، ناصر، ج ۲، ص ۷۹.
- ↑ الموجز فی اصول الفقه، سبحانی تبریزی، جعفر، ص ۱۷۹.
- ↑ شرح اصول فقه، محمدی، علی، ج ۱، ص ۲۸۲.
- ↑ مبادی فقه و اصول، فیض، علیرضا، ص ۲۴۸.

منبع

فرهنگ‌نامه اصول فقه، تدوین توسط مرکز اطلاعات و مدارک اسلامی، ص ۶۷۵، برگرفته از مقاله «معنای نسبی».